

הערות ותגובות – קוראים כותבים

לכב' העורך,

אני ממשיך להנות מקריאת "אסיא". יישר כוחכם. אנקש רשות להעיר שוב מספר הערות:

א. בנוגע לשכר שבת לרופא: לולא דמסתפינא אמינא, דלא חייבו חכמים אדם לעבוד חנם

בשבת, אלא אמרו לו שאם רצונו לעבוד (עבודה המותרת) יעשנה חנם ולא בשכר. אכן רופא וכיו"ב

המרשבע ועומד מהר סיני לעבוד משום לא תעמד על דם רעך, אינו חייב לעבוד חנם ורשאי ליטול

שכר. ומאדמו"ר הגרש"ז אויערבאך שליט"א, שמעתי סברא אחרת בדין שכר שבת, וגם לפיה

רשאי הרופא ליטול שכר. ועוד יש לחוש באי נימא לו לעבוד בחנם יתרפה ממלאכתו וישתמט

מלבקר החולה בשבת.

ב. במאמר "בעיות רפואיות-הלכתיות בפסח" נפלה לענ"ד טעות בניסוח העלולה להכשיל רבים:

חליטה אינה הרתחת מים ונתינת החמץ לתוכם כמוגדר במאמר, כי חמץ מבושל הוא עדיין חמץ גמור

דאורייתא וחייבים עליו כרת. חליטה פירושה הרתחת מים ונתינת הקמח לתוכו טרם יחמץ, ואז

שוב אינו בא לידי חימוץ מעיקר הדין, (אלא שלבריא החמירו, דאין אנו בקיאים בחליטה).

ג. למאמר "טומאת נידה בבדיקה גניקולוגית" יש להעיר, דהמלמד להועיל יו"ד ס' ס"ה כתב,

דשמע דהמנהג בירושלים לטמא כל אשה, אשר נבדקת ע"י רופא בין באצבע ובין בכלי, ולפ"ז אף

דבשאר העולם יש לסמוך על המקילין, אולי בירושלים יש לנהוג כחומרי המקום.

ד. במכתבו של ר' ירדיה מנת שליט"א, בנוגע לעובר אי חשיב כרודף - יעויין חידושי רבנו

חיים הלוי על הרמב"ם הל' רוצח פ"א ה"ט.

ה. בנוגע לחזרת רופא מביקור בבית החולה ברכב בשבת, כמדומני שיש שפסקו שמוותר לו גם

לנהוג בעצמו הביתה, אם קיים סיכוי סביר, שעלולים להתקשר אליו בקרוב בקשר לחילה אחר,

וכך נראה נכון לכאורה לענ"ד.

הרב אביגדר נבנצל

ירושלים.